

Prada dispara a la diana de Madrid

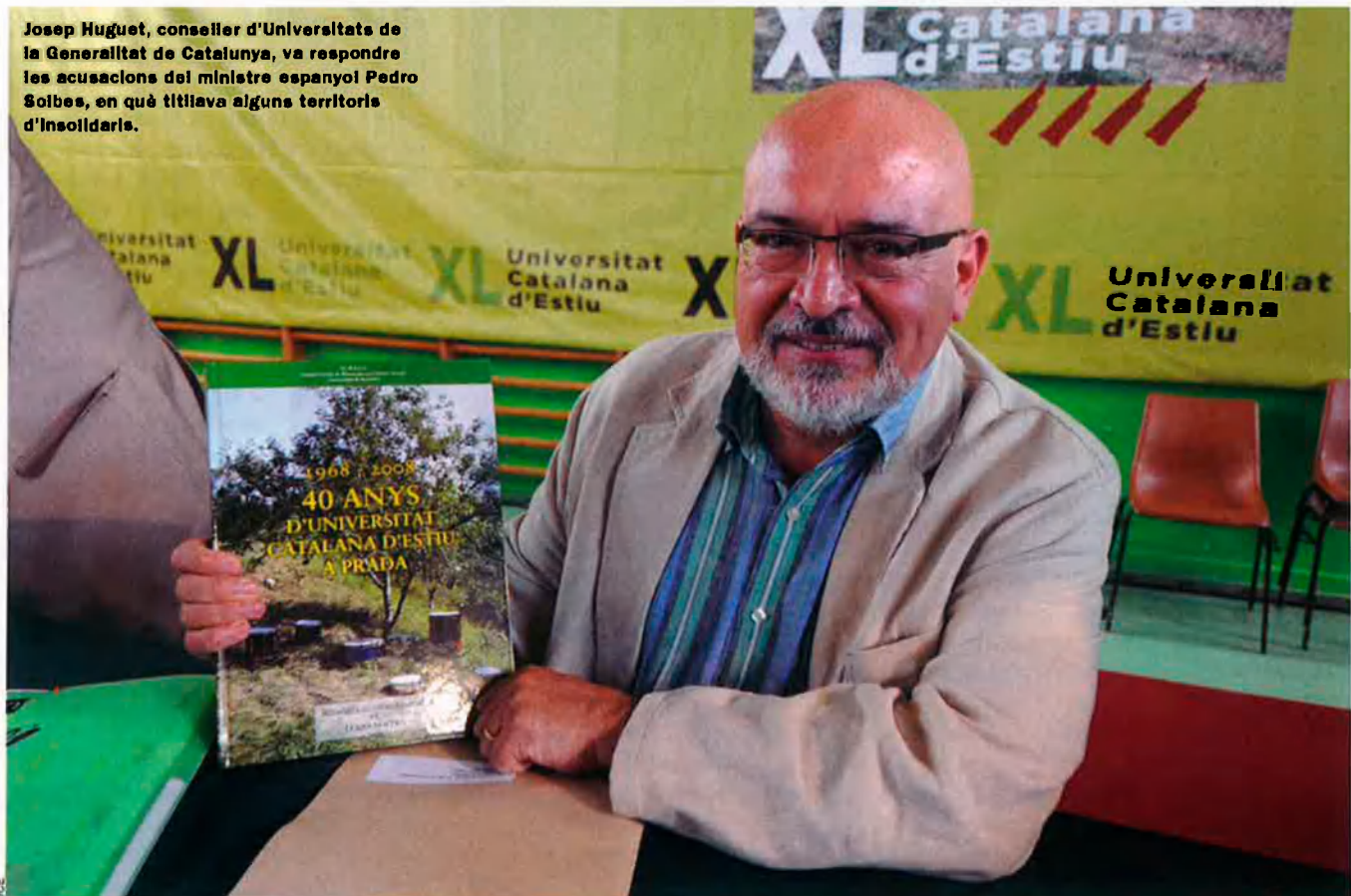
"Si ens ensorra, s'ensorrarà amb nosaltres." La sentència la va fer el primer polític que va aterrar a l'UCE, el conseller d'Universitats, Josep Huguet, responen a les acusacions del ministre Pedro Solbes que alguns territoris com Catalunya són insolidaris. El republicà va replicar-lo adduint que des del 1999, l'estat ha augmentat d'un 10% els recursos públics que gestiona, que ara se situen prop del 55%, malgrat haver traspasat a les comunitats autònomes la major part dels serveis que tenen més costos associats. "És una autèntica irresponsabilitat centrifugar els problemes a les comunitats i a sobre enfrontar-nos. El senyor Solbes, que és un lletrat, ha de donar explicacions de quins privilegis pretén mantenir quan es nega a aprimar l'estat", va etzibar. El conseller va alertar que Catalunya necessita 2.000 milions d'euros més per a poder mante-

El finançament i l'Estatut no havien de ser els eixos centrals del programa polític de la Universitat Catalana d'Estiu, en el quarantè aniversari. Els temes de debat eren el model turístic del país, les polítiques de salut sexual i reproductiva i el catalanisme al segle XXI. Però ni turisme, ni sexe ni catalanisme, sinó PSOE, espoli i advertiments sobre el perill que implica per a Catalunya no arribar a un bon acord de finançament amb els socialistes espanyols.

nir les despeses actuals en sanitat, educació, immigració i dependències, i va assegurar que "si no s'aconsegueix un finançament mínimament just, alguns

serveis s'hauran de tancar". Huguet va fer una crida a la unitat de les forces catalanes, "si pot ser també el PP", per "negociar a Madrid sense aixecar-se

Josep Huguet, conseller d'Universitats de la Generalitat de Catalunya, va respondre les acusacions del ministre espanyol Pedro Solbes, en què titllava alguns territoris d'insolidaris.

mai de la taula, però sense signar qual-sevol cosa". Amb tot, va deixar clar que a Madrid cada partit decidirà què fa al Congrés espanyol, sense directrius de l'executiu català: "Allà ells el que facin a Madrid i la factura que els costi."

L'endemà va arribar la consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya, Marina Geli. Tampoc no es va poder estar d'advertir que el seu departament "difícilment" podrà complir els objectius previstos per al 2010 si el nou model de finançament no ofereix una injecció pressupostària potent. La consellera socialista va demanar al president de l'executiu espanyol i al ministre d'Economia que "expliquin com pensen mantenir les polítiques socials en època de crisi econòmica si l'estat no vol cedir

el 50% de la despesa pública, quan sanitat és una competència transferida amb una despesa del 30% en el pressupost de la Generalitat".

El referèndum per al concert econòmic, possible? El vocal del Consell General del Poder Judicial Alfons López Tena també va pujar a Prada a parlar de la viabilitat de la independència. I va acabar apressant el Departament de Governació a presentar la llei catalana de consultes per a poder dur endavant el referèndum: "El nou Estatut permet de fer una llei catalana de consultes, que autoritzaria aquest referèndum. Però si no tenim ja la llei és senzillament perquè el Departament de Governació encara no l'ha duta al Parla-

ment, i ho podia fer des del 2006, que va entrar en vigor el text." Ara bé, López Tena va deixar clar que sempre serà l'estat que haurà d'autoritzar, segons la Constitució, cada consulta específica, i "lògicament podria impedir-ho".

Finalment, el vice-president d'ICV, Jaume Bosch, va haver de donar la cara pel conseller Saura, que el dia abans havia anunciat unilateralment el pacte amb el PSOE, amb què s'establiria un termini de tres mesos perquè l'executiu espanyol i la Generalitat arribessin a un acord final en matèria de finançament. Bosch va justificar el pacte assegurant que, "senzillament, hem exercit el nostre dret, sorpresos perquè uns altres no ho han fet. Només ICV ha tingut valor de demanar explicacions a Madrid i, si no, avui només hi hauria la proposta del PP". El vice-president d'ICV va refusar que la seva formació hagués trencat la unitat dels partits catalans: "El front comú continua absolutament inalterable i, més enllà de les picabaralles parlamentàries, tenim el mateix objectiu." Bosch també va remarcar que "qui assumeix la responsabilitat que hi hagi acord és el govern central, no pas ICV".

Jaume I, lo rei de tots?

Vuit segles després del seu naixement, a Montpeller, el 2 de febrer del 1208, el rei d'Aragó, Mallorca i València ha mantingut intacte el seu estatus de mite. Pere el Gran, Alfons el Cast, Pere el Cerimoniós o Alfons el Magnànim també van fer mèrits per entrar per sempre en la memòria col·lectiva del país, però no hi van reeixir. Per què Jaume I sí? Perquè el Conqueridor "està vinculat als mites fundacionals d'un poble, que a la vegada han marcat les diferències en l'apreciació que ara tenen els diferents territoris sobre la figura del monarca", va assegurar el professor d'història medieval de la Universitat de València Ferran Garcia-Oliver, en un acte acadèmic a l'UCE sobre els 800 anys del naixement del monarca. Aquest estudiós va fer èmfasi en el fet que a Catalunya el sentit històric de Jaume I és més diluït que al País Valencià i a les Illes, perquè "la seva història va més lligada a Guifré el Pilós, i potser no li han perdonat que renunciés a construir un estat occitano-català". Per una altra banda, el professor de la Universitat de Barcelona i vice-president del IEC, Antoni Riera, va fer una crida a la societat perquè es tingui en compte el llegat de Jaume I: "És la figura fundacional de la nostra identitat col·lectiva, amb una gran eficàcia popular i una força cohesionadora impressionant."

Manifestació per un estat propi.

L'UCE és també el marc idoni per fer crides a la mobilització de la societat civil. La plataforma Sobirania i Progrés va anunciar a Prada que convocaria una manifestació el dia 11 de setembre amb el lema "Som una nació i volem un estat propi", a la plaça d'Urquinaona de Barcelona, a les 5 de la tarda. A la mobilització hi convidaran la Plataforma pel Dret de Decidir i totes les entitats que comparteixen l'ideari de la convocatòria. En aquest sentit, els organitzadors ja s'han posat en contacte amb els dos sectors de la PDD, l'anomenat oficial, encapçalat per Mònica Sabata, i el crític, al capdavant del qual hi ha Elisenda Romeu. Sobirania i Progrés té clar que "la societat catalana demana aquesta unitat al carrer, i per això sortirem i intentarem sumar consensos. Però no busquem el suport polític." Els organitzadors justifiquen el lema de la manifestació en el fet que, "encara que ens tombin l'Estatut, i perquè tot plegat no posi fi a la nostra supervivència, ens cal un estat", va assegurar l'actor Joel Joan en l'anunci de la convocatòria. Sobirania i Progrés també prepara un acte

Un dels actes amb més repercussió de l'UCE fou l'homenatge al periodista Joaquim Maria Puyal.

més multitudinari els propers mesos, al qual esperen que es puguin afegir més entitats. La data no s'ha concretat, però serà quan se sàpiguen els resultats de la negociació del finançament i de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut.

El debat sobre el castellà. Cada any, l'UCE dona un pes especial a la llengua, amb reflexions acadèmiques però també d'actualitat. Amb la visita del conseller Ernest Maragall al rerefons, el prestigiós filòleg alemany Til Stegmann –que el TEMPS entrevistava al número anterior– va assegurar que “no seria necessari impartir classes d'espanyol a Catalunya”. El creador del mètode d'aprenentatge multilingüe EuroCom defensa que els alumnes catalans aprenguin el castellà per mitjà del seu mètode al mateix temps que aprenen la resta de llengües d'origen llatí. És en aquesta línia que Stegmann, premi internacional Ramon Llull 2006, va denunciar que l'aposta de la Generalitat per una educació trilingüe, en català, castellà i anglès, “representa tancar portes al coneixement de més llengües”, i acaba “afavorint el tracte de privilegi” per al castellà. “L'espanyol no ha de ser l'idioma prioritari, encara que la Cons-

titució espanyola ho digui”, va afirmar aquest acadèmic.

El pobre consum en català i la caixa de TV3. No és cap novetat que el consum de productes culturals o mediàtics en català és pobre. Dels gairebé 14 milions de parlants, només dos milions consumeixen habitualment en català. Per què aquestes xifres? A parer del secretari de Cultura del govern català, Eduard Voltas, la situació és atribuïble bàsicament a dos factors clau: “la feblesa del nostre teixit empresarial i l'hegemonia dels mitjans de comunicació en castellà. Els mitjans són els prescriptors dels productes culturals i, si no els difonen, potser no existeixen. I, és clar, gairebé mai no hi apareix l'oferta cultural en català.” En aquest sentit, Voltas va assegurar que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha de ser més forta, perquè és “l'única plataforma de difusió que té el producte en català”. Però TV3, i també Catalunya Ràdio, tenen problemes pressupostaris per a assolir els seus objectius. Tant, que la directora de TV3, Mònica Terribas, va aprofitar l'UCE per demanar a Voltas més diners per a “garantir la qualitat i afrontar els costos estructurals brutals que té TV3, perquè amb la imaginació

no n'hi ha prou”. Voltas li va contestar que esperava que els partits catalans “donin la talla” en la negociació del finançament perquè es pugui incrementar el pressupost de Cultura per a atendre les necessitats del país.

També en l'àmbit de la comunicació, l'UCE va lliurar el premi Canigó al periodista Joaquim Maria Puyal. La primera veu de les transmissions esportives en català va agrair l'homenatge, tot i remarcar “que ni la professió ni el país no estan per a homenatges”. Puyal va sorprendre quan va reconèixer: “Em considero un fracassat per la meua absoluta impotència de no haver aconseguit impulsar un projecte privat de comunicació a Catalunya que respecti els principis i les característiques dels catalans.” El periodista va culpar els executius catalans d'haver donat “massa llicències” a grups espanyols de comunicació.

En el pla acadèmic, l'UCE no ha defraudat. No hi han faltat experts en ciències ambientals, tecnologia, arquitectura, filosofia, llengua, economia i història, que garanteixen sempre una visió de conjunt dels Països Catalans que els alumnes, enguany uns 1.700, agraeixen molt.

Gemma Aguilera